

عنوان مقاله:

راهبرد قاعده نفی سبیل در روابط بین الملل

محل انتشار:

دوفصلنامه افق های نو در فقه سیاسی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حمیدالله رضایی - دانش آموخته سطح چهار جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

به اقتضای قاعده نفی سبیل؛ روابط متقابل مسلمانان با کفار مبتنی بر یک ملاک ثابت است و آن نفی نفوذ و سلطه کفر است. یعنی هرگاه بر قراری روابط با کفار همراه نوعی نفوذ کفار بر جامعه اسلامی شود، ممنوع، وگرنه آزاد است. پس با قاطعیت می توان گفت: قاعده «نفی سبیل» در روابط داخلی و خارجی نظام اسلامی و مسلمانان به اصطلاح «حق و توتو» دارد. اگر یک قرارداد و معاهده سیاسی و اقتصادی و مقابله نظامی و حتی فرهنگی به عنوان مقدمه و زمینه تسلط کفار بر مسلمانان محسوب شود، قاعده «نفی سبیل» آن قرارداد و مقابله را باطل می سازد مگر اینکه آن قرار داد و معاهده از باب اضرار، مصلحت و قاعده اهم و مهم منعقد شده باشد. بنابراین، قاعده نفی سبیل منشأ تمام معاهدات، معاملات و ارتباطات مسلمین با کفار می باشد.

کلمات کلیدی:

قاعده نفی سبیل، معاهدات، مسلمانان، کفار، بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940633>

